

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,81

Dada anterior: 0,83

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
3.631

Dada anterior: 4.582

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
572

Dada anterior: 558

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT
Victòria Alsina Consellera d'Acció Exterior i Govern Obert

“No només seguirem fent acció exterior, sinó que l'ampliarem”

AVAL • “Si veus el marc normatiu i les limitacions que hi posa el TC, no queda cap tipus de dubte que és del tot legítima i que forma part de la normalitat democràtica” **FONS DE RISCOS** • “Que el dictamen fos unànim li dona molta força, calen un seguit d'escuts i mecanismes per poder seguir fent política”

 Òscar Palau
BARCELONA

Dijous es va convalidar el decret llei de creació dels fons complementaris de riscos per avalar els perseguits pel Tribunal de Comptes. Contents pel dictamen del Consell de Garanties? Estàvem convençuts que estava d'acord amb la llei, i estem contents que el dictamen s'aproves per unanimitat, perquè això li dona molta força i confirma el que dèiem. El conseller Giró ha fet una feina extraordinària impulsant aquesta solució, que a més és estructural, ja que no només resol el tema actual, sinó també causes futures i protegeix els servidors públics, que és el que hem de fer. Calen un seguit d'eines, mecanismes i escuts per poder seguir fent política i defensar el que els ciutadans han votat. El fet que s'hagi aprovat per unanimitat i la contundència en l'argumentació i el suport són molt rellevants.

Gairebé tota l'acció exterior entre el 2011 i el 2017 està perseguïda. Té por que es repeteixi? No, per diferents motius. Ho hem estudiat bé i tenim les competències. Si veus el marc normatiu i les mateixes limitacions del TC, no queda cap tipus de dubte que l'acció exterior és del tot legítima i que forma part de la normalitat democràtica. En aquest sentit, no només penso seguir fent el que s'està fent, sinó

El problema del Tribunal de Comptes és que no s'entén a fora, és una anomalia democràtica

que penso ampliar-la. Per descomptat que continuarem fent acció exterior, i la farem créixer.

Heu parlat amb els interlocutors que apareixen en la causa contra els antics responsables per explicar-los la situació?

Durant aquests anys, quan anàvem a veure representants polítics i es feia públic, l'endemà rebien una visita de l'ambaixador. Per tant, no els ho hem d'explicar gaire, ja ho han sabut i ho han anat vivint. En la meua etapa als Estats Units tenia interlocutors que m'havien trucat l'endemà perquè volien que sabés que els havia anat a veure l'ambaixador espanyol. No és que ho imagini, és que tinc la constatació de la contrapart. I ni una, ni dues, ni tres vegades.

A part de la carta de suport a Mas-Colell de 33 premis Nobel, s'ha rebut algun suport més arran de la causa oberta? El problema del Tribunal de

Un govern escollit ha de poder compartir amb el món la seva posició sense distorsions

Comptes és que és una anomalia democràtica, no s'entén a fora. Hem rebut preguntes sinceres de curiositat, dient-nos “Què és això?”. De veritat que no és homologable. Evidentment els altres països d'Europa tenen un òrgan que fiscalitza els comptes però quan troba alguna cosa ho passa al poder judicial, i llavors hi ha les garanties. Diria que a França i Itàlia directament forma part del poder judicial. A Portugal, Grècia o Bèlgica el procediment administratiu no es pot barrejar amb el penal. Per tant, hi ha molt desconeixement del que és aquí, i incredulitat quan s'entén que es busca la mort civil de les persones i que s'estan vulnerant directament qüestions de llibertat d'expressió. Si la gent que ha estudiat més els detalls veu que s'estan investigant conferències en què es reflexionava acadèmicament sobre el dret a l'autodeterminació! Davant d'aquesta anomalia hi ha un desconcert total.

Què està explicant ara el govern a l'exterior sobre la situació política a Catalunya?

Forma part de la total normalitat democràtica que un govern escollit, que té un mandat democràtic, pugui compartir amb el món la seva posició sense distorsions. Això és el que farem. És part de la normalitat compartir la posició del govern i explicar com llegeix el conflicte polític. I ara la màxima necessitat internacional és contrarestar el discurs que amb els nou indults i la taula de diàleg el conflicte es tanca. Cal dir que no s'ha acabat, i contextualitzar que els indults arriben en bona part per la pressió internacional i pels èxits judicials i polítics, i que no és casualitat que els indults s'anunciïn el mateix dia que votava l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. Això s'explica i la gent diu “I tant!”. A partir d'aquí la taula és el que és, un espai que reconeix que hi ha un conflicte polític, i la via que s'ha pactat per seure a veure què passa. El que estem explicant, en l'àmbit de les organitzacions públiques però també de mitjans de comunicació, és que el conflicte polític continua i que la voluntat del govern, més enllà de la reconstrucció social i econòmica post-Covid, és la seva resolució.

L'informe del Consell d'Europa és força demolidor, hi deu ajudar. Demana una amnistia *de facto*, que acabi la politització de la

justícia i es deixi de fer política als tribunals. Són les recomanacions resumides. Queda clar i posa l'accent en tots els punts: indults, exiliats, funcionaris i *sottogoverno*... És una manera bona d'explicar-ho perquè està aprovat per una majoria amplíssima, fins i tot per un 63% de la família popular i un 86% de la socialista... Els representants espanyols s'van quedar sols en les esmenes i en la votació, són molt clars els números.

Si hi hagués un segon referèndum a Escòcia, ajudaria a la demanda d'autodeterminació? Sí, perquè a més el model escocès és proper al que volem, la via catalana sempre ha estat la pactada, la del referèndum. M'agradava l'ex-premier David Cameron quan deia que ell era britànic

L'APUNT

La pluja necessària

Jordi Panyella

Avui ha de ploure. I demà també. És la pluja necessària que arriba per redimir el país de tant patiment i tanta suor. Pluja d'estiu per fer que l'estiu no sigui un infern de foc als boscos, per arrencar dels carrers de la ciutat la xafogor insuportable que converteix qualsevol gest en un acte de penitència. Pluja per esbullar els cabells i aclarir les ments. Cal que ploqui pel bosc però també

per algunes ments preclares a les quals l'estiu no prova. Si avui plou, tots aquells que van sortir dissabte passat en manifestació a Barcelona per dir que això de la Covid-19 és una enganyifa que ho tornin a fer, vejam si l'aigua se'ls emporta les idees. Que surti al carrer també Pablo Casado i que netegi la llengua al raig batenent de l'aigua. Redeu, que necessària, la pluja!

La consellera Victòria Alsina, ahir al matí abans de l'entrevista a la porta de la Casa dels Canonges ■ ORIOL DURAN

i per sobre de tot volia la unitat de la Gran Bretanya, però que encara per sobre d'això era demòcrata. És un missatge positiu per a Europa i fa la pedagogia que necessita Espanya. La tenen molt més clara allà. Que els diaris britànics siguin uns dels que més s'interessen per la situació de Catalunya és perquè tenen molt present el cas escocès. I també més enllà d'Europa és important. Ho vaig veure als Estats Units amb el primer referèndum, quan de sobte miraven Escòcia per la referència de la Commonwealth. Això obre un espai interessant per fer entendre a tot el món anglosaxó com volem la solució del conflicte.

Mantenen contactes amb el govern escocès?

Hi mantenim contactes a dife-

rents nivells. Per posar-ne dos exemples: des de la delegació del Regne Unit hi tenim relacions, acords i col·laboracions en el marc de diferents iniciatives, i durant la pandèmia s'ha liderat des d'aquí la xarxa Regions for EU Recovery, des d'on també s'ha fet un *lobby* de les regions en un àmbit europeu pel tema de la Covid i la recuperació. En el pla polític sempre hem tingut molt bona relació, la continuem tenint, i hi ha comunicat i comunicació.

Com va el seu aterratge, i les relacions dins del govern?

Tinc una conselleria molt transversal, i en els seus tres àmbits (govern obert, cooperació i exteriors) m'he de coordinar amb totes les altres conselleries. I al president li coordino l'agenda

internacional. Per fer correctament la feina necessito fer la feina i treballar amb tothom.

Vostè ve del món acadèmic, i ser al govern deu canviar força, és anar de la teoria a la pràctica.

Sí, perquè aquí es combina la planificació amb els mil temes que s'han de resoldre en el dia a dia... La diferència és immensa, però estic molt contenta i crec que hem aterrat i tot l'equip ens hi hem posat amb moltes ganes. Amb 60 dies hem fet el que normalment es fa en 100. Jo he vingut aquí a fer política, però també crec molt en la gestió i les bones pràctiques, i a connectar Catalunya al món, i tinc un bon bagatge per haver vist i parlat amb molta gent, i haver assessorat experiències que puc utilitzar per enriquir les polítiques

que fem. Acabem de fer el pla de govern, estem preparant pressupostos i sobretot aquest últim mes ha estat molt intens en planificació. Ara ho tenim a punt tot per arrencar el curs polític.

A què dona més valor de la feina ja feta? Què prioritza ara?

Aquesta és una conselleria molt jove, que a més ha nascut en un context polític complicadíssim i ha estat atacada de manera salvatge en diferents moments i amb diverses estratègies, però sempre amb la premissa que no havia d'existir. Així tenim una feina que altres no tenen, però que em toca fer ara en aquest àmbit, que és solidificar la conselleria i el model d'acció exterior de la Generalitat. Necessitem solidificar una acció exterior que interconnecti Catalunya amb el

Hem de contrarestar el discurs a l'exterior que amb els indults i la taula de diàleg el conflicte està tancat

Ara toca solidificar la conselleria, que és molt jove i ha nascut en un context polític complicadíssim

món, i que ho faci tenint en compte que quan sortim només podem tenir una veu com a país. Per tant, ha de ser una conselleria completament transversal amb la resta, que cohesioni l'acció exterior i a més a més faci coses que mai hi ha hagut temps d'implementar per la joventut i la dificultat del context, com ara tenir una major connexió i aprofitar més i millor la comunitat catalana a l'exterior, l'organitzada i la no organitzada. Voldria cohesionar-la millor, perquè és molt difícil de calcular, però entre residents temporals i permanents calculem que són al voltant de 400.000 persones.

De fet, per a ells han creat una nova direcció general...

Sí, i, més enllà de crear un canal d'informació, volem que sigui una finestreta única per als catalans que són a fora, involucrar-los més en el disseny de polítiques i que ens puguin fer arribar propostes, necessitats, peticions d'accions, etc. I un altre tema on vull entrar és en l'ajuda el món municipal i les entitats de Catalunya que vulguin tenir projecció internacional. Molts municipis avui han fet agermanaments; entitats o consorcis participen en congressos internacionals o munten actes amb gent de fora... Els hem de donar

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Victòria Alsina Consellera d'Acció Exterior i Govern Obert

ve de la plana 5

servei per ajudar-los i fer un pa-raigües de cohesió de l'acció exterior. I també vull involucrar més la societat civil; per exemple, quan el govern surti de viatge, de manera sistemàtica podem pactar les agendes per emportar-nos gent d'associacions, fundacions o empreses per acompanyar les missions.

Quan abans parlava d'ampliar l'acció exterior, es referia a més delegacions? Al Parlament va anunciar que estudiaven crear delegats sense delegació...

En un moment en què el món ha canviat, amb més interconnexió i digitalització, en què hi ha nous reptes i ja s'ha anat creixent en delegacions, em semblava imprescindible fer la reflexió de veure quina és la distribució ideal dels recursos públics per maximitzar les xarxes i els impactes que volem tenir. Estem en un període de reflexió amb tot l'equip, i també en col·laboració amb els delegats, que han vist les possibilitats que hi ha a cada zona. Ho estem fent. En aquest marc em plantejo diferents models de delegació, la uniformitat no m'agrada per res, tampoc en la nostra gestió. I en el moment actual hi pot haver delegacions que no necessitin una seu física; és a dir, on una part de la gent pugui treballar. Encara ho estem estudiant, però jo volia dir delegats sense edifici físic, enviats.

També va dir que explicaria aviat l'impuls del vot electrònic entre els catalans a l'exterior...

Tenim competència en processos electorals al departament, i el vot electrònic, sense una nova llei electoral catalana o una modificació de la Lereg, només es pot estudiar introduir-lo per al vot exterior, perquè hi ha una esclatxa que permet fer aquesta excepció. Vaig prometre que ho estudiaria i impulsaria, i fins ara el que hem fet és parlar amb tothom, absorbir tota la informació del que s'ha fet i els intents que hi ha hagut, per tenir un mapa realista de què, com i quan. És una demanda molt important, jo mateixa he estat deu anys a l'exterior i no em preguntes quants cops he pogut votar... Com que això no depèn només de nosaltres i s'ha d'arribar a certs acords, i hi ha hagut molts intents que mai han reeixit, volia fer un estudi rigorós abans de comprometre-m'hi i que després no pugui ser. Tant a la direcció general de participació com a la nova direcció general de la Catalunya exterior aquest és ara el principal tema de tre-

Alsina creu que l'analogia amb Escòcia pot donar molta visibilitat a Catalunya en el món anglosaxó ■ ORIOL DURAN

ball sobre la taula. Tenim empreses que ho fan i teixit per implantar-ho, i hem de ser capaços de dir aviat, al setembre, el què, el com i el quan.

També va parlar d'un pla de retorn del talent. Com es fa si a fora hi ha millors feines o sous?

El primer pas és el projecte per fer un mapa del talent català a l'exterior, que intentarà situar tota aquesta intel·ligència col·lectiva distribuïda arreu del món que té origen o connexió directa amb Catalunya. És important perquè és una informació que intuíem en molts casos, però que no tenim precisa. Això ens permetrà dissenyar estratègies de com es podria recuperar. Evidentment no es pot fer només des d'Exteriors, ha de ser una acció transversal amb Recerca i Universitats, amb Treball... Ara estem fent el mapa, i un cop el tinguem avançat veurem diferents vies sobre com es pot articular el retorn, que no cal que sigui físic... La gent té situacions familiars i depèn de

moltes coses, i hi pot haver una estratègia amb què Catalunya pogués utilitzar, donar valor, acostar-se i donar oportunitats als catalans de fora perquè contribueixin a negocis, preses de decisions i estratègies per a Catalunya... El retorn del talent pot ser amb la persona que torna o amb una millor xarxa i un aprofitament del talent que hi ha a fora, cal pensar en els dos nivells.

Aquesta setmana s'ha anunciat la creació del Consell de la Catalunya exterior. Què és?

Existia un òrgan que va deixar de funcionar el 2006, menys representatiu que el Consell actual, que és una iniciativa començada en la legislatura anterior que nosaltres culminem, i que té per objectiu una representació com més realista i omnicaomprensiva millor de les comunitats catalanes a fora. Per exemple, hi ha una nova vocalia per a les virtuals. A partir d'aquí vol fer seure a taula tots els actors de la Generalitat que fan acció exterior, i

vol més representació de totes les parts del món, comunitats virtuals i altres organismes com ara el Diplocat, el Cidob o l'IBEL, que tenen la vocació de fer activitat internacional. Es busca una millor representativitat, fent una reunió mínima a l'any i donant més recursos i més funcions al Consell, que permet que les comunitats facin propostes d'acions o polítiques i reclamacions oficials al govern, i també donar millor informació i consultar-los més temes sobre els plans, i que fins i tot puguin participar en el reconeixement de noves comunitats exteriors.

S'han queixat les assemblees de l'ANC de no ser-hi...

Hi va haver tres períodes d'informació pública, i l'ANC mai va dir que en volia formar part, com va fer per exemple l'Associació Catalana de Municipis, a la qual es va acceptar. Tot i així hi ha un article en el decret, un calaix de sastre, que preveu que es pot convidar, amb veu però sense

Em plantejo models diferents, i pot haver-hi delegacions que no necessitin una seu física

Hem de ser capaços de dir al setembre el què, el com i el quan sobre el vot electrònic a l'exterior

vot, qualsevol organisme que es consideri rellevant. I això podria passar amb l'ANC en funció de l'agenda que es discutís, tot i que les vocalies estan reservades per a organitzacions no polítiques. A partir d'aquí, em sembla bé sumar-hi Òmnium, l'ANC o qualsevol altra entitat civil organitzada i amb agenda internacional que no sigui un casal, si hi vol participar. Que ens ho demanin i podem convidar-los.

Parlant de queixes, també se la va acusar d'utilitzar el castellà en una trobada amb cònsols...

Al departament intentem usar el català de manera majoritària en totes les activitats que fem, però en la trobada amb els cònsols, que és un cop a l'any, la tradició és que la part central de l'acte sigui en castellà, i així ho vaig fer, com els meus predecessors, fins i tot els presidents. Hi ha solucions alternatives: es pot fer traducció simultània o imprimir el discurs, traduït als diversos idiomes i distribuir-lo als assistents. Si a partir d'ara volem, ho podem fer així, em semblaria bé, però això no s'improvisa i sempre cal trobar l'equilibri entre l'ús del català i fer arribar els missatges que volem a les audiències. En les trobades bilaterals fem servir la llengua amb què millor ens podem comunicar. A partir d'aquí el departament té activitats de promoció del català a l'exterior, sobretot amb l'Institut Ramon Llull, i té una agenda per situar el català al món o defensar que sigui llengua oficial a la UE, que és un tema prioritari. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ponsatí, Puigdemont i Comín, el 15 de gener del 2001, quan es va fer la vista al Parlament Europeu per retirar-los el suplicatori ■ ACN

El TGUE torna a retirar la immunitat a Puigdemont

- La justícia de la UE no hi veu risc de detenció perquè diu que les euroordres estan “suspeses”
- La defensa de Junts demanarà protecció si més endavant es reactiva l’extradició

Natàlia Segura Raventós
BRUSSEL·LES (BÈLGICA)

La justícia de la Unió Europea deixa sense immunitat els eurodiputats de Junts Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí. En un primer moment els la va mantenir de manera cautelarríssima, però ahir el Tribunal General de la UE (TGUE) va fer marxa enrere i la va tornar a retirar perquè les euroordres estan suspeses i no hi ha risc de detenció.

Puigdemont, Comín i Ponsatí perden la petició de cautelars als tribunals de la UE, però a efectes pràctics la seva situació com a exiliats no canvia. L'Estat espanyol continua reclamant la seva extradició per jutjar-los en el cas de l'1 d'octubre, però les reticències de la justícia belga a fer-ho i l'estatus d'eurodiputats dificulten el procediment, que fa gairebé quatre anys que dura.

El Tribunal Suprem va haver de demanar al Parlament Europeu que suspengués la immunitat europarlamentària a Puigdemont, Comín i Ponsatí per poder reactivar les euroordres. La cambra ho va fer el març d'enguany, però tots tres van impugnar la decisió davant del TGUE i també li van demanar que, de manera cautelar, els mantingués la immunitat mentre estudiava el cas.

A principis de juny, aquest tribunal de primera instància de la UE amb seu a Luxemburg els la va concedir, tot i que només de manera cautelarríssima, perquè l'eurocambra no havia tingut temps de fer les seves alegacions. Així que la immunitat de la qual tots tres gaudien fins ahir era una mesura que la justícia de la UE havia pres per màxima precaució i sense entrar a valorar si realment calia.

Això ho va fer ahir,

Pendents de les prejudicials de Llarena

En tornar de vacances, el magistrat del Tribunal Suprem Pablo Llarena s'enfrontarà al que probablement serà l'examen més important de la seva carrera. El Tribunal de Justícia de la UE haurà de convocar a partir de setembre una vista per analitzar si les crítiques del jutge espanyol a la justícia belga per com estan tractant el cas de l'1-O tenen fonament.

En concret, Llarena vol sa-

ber si Bèlgica pot qüestionar la competència del Suprem per jutjar els líders del procés i si pot denegar l'entrega a l'Estat espanyol per una vulneració de drets fonamentals, tal com va fer amb l'euroordre contra l'exconseller Lluís Puig. Els experts en dret penal europeu no descarten que Luxemburg forci els tribunals belgues a reconsiderar l'extradició de Carles Puigdemont, però no els pot

obligar a acceptar l'extradició. Això és decisió última de Bèlgica. Fonts de la defensa calculen que la vista judicial a Luxemburg no es farà fins al “novembre o desembre”. Això vol dir que l'advocat general del TJUE segurament es pronunciarà a finals d'any o principis del 2022 en una opinió no vinculant i que els magistrats europeus dictaran sentència cap a la primavera.

quan ja tenia sobre la taula les observacions dels serveis jurídics de la cambra, així com l'opinió de l'Estat espanyol, que s'ha personat en el cas. La decisió final del TGUE sobre les cautelars és que per ara no són necessàries perquè Puigdemont, Comín i Ponsatí no s'exposen a un risc imminent de detenció. A Luxemburg donen per

“suspeses” les euroordres contra tots tres, ja que el Tribunal de Justícia de la UE està examinant els dubtes del magistrat del Suprem Pablo Llarena sobre les peticions d'extradició. D'ençà que va enviar les prejudicials, els tribunals belgues no han fet cap gest per descongelar les euroordres.

“No hi ha res que sug-

La frase

“No hi ha res que suggereixi que Bèlgica o algun altre estat pugui executar les euroordres”

Savvas Pappasavvas
VICEPRESIDENT DEL TGUE

viatjar per assistir a les reunions del Parlament Europeu.”

La justícia de la UE tampoc veu un risc de detenció en el cas de Ponsatí, que encara té obert un procediment d'extradició al Regne Unit. Els tribunals escocesos estan estudiant si han de passar la pilota a Bèlgica, ja que és on resideix l'exconsellera d'Educació ara mateix. Per això, el TGUE veu “hipotètic” que les autoritats britàniques detinguin i entreguin Ponsatí a l'Estat espanyol.

Puigdemont, Comín i Ponsatí es van mostrar ahir contents malgrat la desestimació de les cautelars perquè Luxemburg els dona garanties que es podran moure per la UE “lliurement”. La justícia de la UE no els manté provisionalment la immunitat, però confirma que les euroordres estan paralitzades i que no hi ha risc de detenció. “Qualsevol de les decisions ens era bona”, va dir ahir Comín, que assegura que estan “tranquils i satisfets”.

Aquesta calma també es veu reforçada pel fet que el mateix TGUE els allarga la mà si en qualsevol moment veuen que algú fa un pas per detenir-los o entregar-los a l'Estat. En tal cas, poden tornar a demanar el restabliment cautelar de la immunitat i Pappasavvas es compromet a estudiar-ho de nou.

És una bala a la recambra per a Puigdemont, Comín i Ponsatí de cara a la resolució de les prejudicials de Llarena i la reactivació de les euroordres, previsiblement la primavera del 2022. “Si es produeix aquesta situació hipotètica, les demanaríem [les cautelars] i el jutge les concediria”, va assegurar ahir l'advocat de tots tres, Gonzalo Boye, en declaracions a l'ACN. La defensa de Junts, doncs, confia que podran recuperar la protecció parlamentària fins que també es dicti sentència sobre la demanda contra el Parlament Europeu pel suplicatori, que va per llarg. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez posa pressió al govern pels fons europeus

■ Repartirà a les comunitats 10.500 milions el 2021 i força l'executiu a ser dilluns en la sectorial a disset perquè no ho debat en la bilateral ■ Rodríguez: "Els catalans han quedat muts, però hem obert altres canals"

David Portabella
SALAMANCA

Davant l'única absència del president Pere Aragonès en la conferència de presidents, celebrada al convent de Sant Esteve de Salamanca (Castella i Lleó), Pedro Sánchez va voler demostrar que la reunió era més que una fotografia –tot i la fotogènia de la plaça Major i de la façana d'estil plateresc del recinte eclesiàstic– i va anunciar el repartiment a les comunitats de 10.500 milions provinents dels fons europeus durant el 2021, la qual cosa suposa el 55% dels 19.036 milions que l'Estat espanyol rebrà de la Comissió Europea el 2021 i un 43% dels 24.197 milions pressupostats aquest any. Tot i la reunió fixada dilluns a la tarda a Madrid de la comissió bilateral Estat-Generalitat, Sánchez força el govern a acudir el mateix dilluns a Madrid a una reunió sectorial, però al matí i amb la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, per debatre la lletra petita del repartiment dels fons europeus. Al final, de les sis hores de cimera a Salamanca, la ministra de Política Territorial i portaveu, Isabel Rodríguez, restava aspirant a l'absència catalana i lloava la reactivació del diàleg. "Lamentablement, avui els catalans han quedat muts perquè el president no ha volgut portar la seva veu a aquesta conferència. Però subratllo, alhora, la importància que hagin obert altres canals de comunicació que són vàlids i legítims perquè són també estatutaris i constitucionals, com són la multilateral conferència sectorial de fons europeus, a la qual em confirmen que assistiran, i també la bilateral, en la qual estem treballant des del ministeri i en què abordarem els temes que estatutàriament corresponen", va esgrimir.

La d'ahir a Salamanca –i

Sánchez i Felip VI, amb tots els presidents tret d'Aragonès i amb la senyera en l'atrezzo, ahir a Salamanca ■ JUANJO MARTÍN / EFE

amb un baró moderat del PP com el castellanoleonès Alfonso Fernández Mañueco d'amfitrió –era la XXIV edició de la conferència de presidents des de la creació el 2004 i Sánchez es vanta que divuit han estat sota la seva presidència. Si bé obtenia quòrum en edicions telemàtiques durant l'estat d'alarma, Quim Torra ja el va plantar en la presencial del juliol del 2020 al monestir de Yuso de San Millán de la Cogolla (La Rioja) i ahir era Aragonès qui el plantava per segon any. L'afany d'una foto amb Felip VI i els

presidents va costar a Sánchez un referèndum sobre ell que es va traduir en escridassada amb pluja d'insults –"pocavergonya", "fill de puta", "traïdor", "et creus molt guapo"– i un clam d'adhesió al monarca amb crits de "visca el rei!" i "visca Espanya!".

Ayuso i Catalunya

Si bé Sánchez creu que la conferència és "imprescindible" per "donar resposta als problemes reals", la presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, ovacionada als carrers de Salamanca, es va erigir en

opositora. "Espanya és l'únic país que atempta contra la seva capital", va dir. Ayuso situa en el mateix cistell de privilegis Catalunya i el País Basc –té el traspàs de la taxa Tobin i Google, entre d'altres– i denuncia que "sempre hi ha un tracte preferent per a les comunitats insolidàries i sobretot deslleials amb Espanya". A Twitter, Ayuso compartia un dibuix amb una pluja de bitllets sobre els independentistes. El lehendakari, Iñigo Urkullu, es defensa negant tot "privilegi" i lamentant el "desconeixement interessat" de l'ordre constitucional que inclou el concert econòmic. "Hi ha hagut més monòlegs que diàlegs i cap

Les frases

“La conferència de presidents és imprescindible per donar resposta als problemes reals”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“És important que siguin en la sectorial dels fons i en la bilateral per temes que toquen estatutàriament”

Isabel Rodríguez
MINISTRA DE POLÍTICA TERRITORIAL

“No estarà malament que en la bilateral vegin la millor manera de portar Puigdemont, si en cotxe, tren o avió”

Emiliano García-Page
PRESIDENT DE CASTELLA-LA MANXA

acord”, renegava el gallec Alberto Núñez Feijóo.

Mofes sobre Puigdemont

Molts barons del PSOE van desafiar el diàleg de Sánchez amb mofes sobre Carles Puigdemont. “No estaria malament que en la bilateral de dilluns vegin la millor manera de portar Puigdemont, si en cotxe, en tren o en avió”, va etzibar el manxec Emiliano García-Page. “Si ara poguéssim posar una cara de felicitat extrema, seria la millor resposta”, s'hi afegia l'aragonès Javier Lambán.

Després que la vigília Sánchez cités el repte demogràfic a Girona i Lleida com a esquer per dur Aragonès a la cita, ahir la conferència de presidents va activar un pla de 10.000 milions sense el repartiment per comunitats. ■

Més vacunes i cap certificat al bar

El president espanyol, Pedro Sánchez, va voler desactivar el front de crítica del PP que volia liderar Isabel Díaz Ayuso amb la pretesa insuficiència de vacunes i va anunciar a primera hora l'adquisició d'una remesa extraordinària de 3.400.000 dosis de Pfizer per anticipar l'horitzó de la immunitat de ramat del 70% prevista per a finals d'agost.

L'adquisició era tancada la nit de dijous per la ministra de Sanitat, Carolina Darias, i va forçar que el baró popular

Alfonso Fernández Mañueco (Castella i Lleó) el felicités en públic pel motiu amb què Ayuso el volia atacar.

Davant el prec d'algunes comunitats de voler exigir el certificat Covid-19 per entrar a bars i restaurants, el govern espanyol descarta implantar aquesta fórmula ara, perquè equivaldria a "estigmatitzar" la població jove que encara no ha pogut ser vacunada pel seu tram d'edat, però no hi ha una posició tancada i l'afer continua obert a debat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès ignora el brogit i visita Rovira a Suïssa

El president té un gest simbòlic amb l'exili el mateix dia de la cimera a Salamanca ■ El PSC i els comuns li retreuen l'absència

F.E.
BARCELONA

El mateix dia, ahir, que els presidents de les comunitats autònomes es trobaven al voltant d'una taula a Salamanca, Pere Aragonès va voler aprofitar per donar caràcter simbòlic, i també polític, a la seva absència d'aquesta cita. Aliè a les crítiques que la seva decisió ha suscitat entre partits, mandatari i algun o altre representant del món econòmic, el cap de govern va agafar un avió per plantar-se a Suïssa i visitar la secretària general d'ERC, Marta Rovira. La trobada va ser la primera entre ambdós des que Aragonès va ser investit, i gairebé l'únic testimoni que en va deixar constància van ser els canals oficials dels republicans a

La frase

“Aragonès no pot deixar la cadira buida en una conferència on es tracten temes fonamentals”

Salvador Illa
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

les xarxes socials. Concretament, i a través d'una piulada, Esquerra va mostrar la trobada en diverses imatges, contextualitzades amb aquest missatge: “L'amnistia i l'autodeterminació són el camí per fer possible la tornada de les persones exiliades... Et volem a casa, Marta.”

Aquest gest, però, va estar lluny de temperar el soroll al voltant de la no assistència del president català a la reunió de Sala-

manca, com es va poder constatar en algunes reaccions d'ahir. “És inconcebible”, va deplorar el president del grup parlamentari del PSC, Salvador Illa, que també va manifestar: “El president Aragonès no pot deixar la cadira buida en una conferència de presidents on es tracten temes fonamentals sobre la pandèmia i la recuperació econòmica.”

En una línia similar es va expressar la líder dels comuns a la cambra, Jéssica Albiach, per qui “la conferència de presidents d'avui [ahir per al lector] era una gran oportunitat per teixir aliances i aconseguir més recursos per a Catalunya”. “És un error del president Aragonès que ens passarà factura a tots els catalans i catalanes”, va assenyalar. ■

Aragonès i Rovira passejant ahir per un carrer de Ginebra, a Suïssa ■ ACN

Cs denuncia el govern pels avals als alts càrrecs

Ciutadans ha presentat una denúncia contra l'executiu català davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), en considerar que és “cooperador necessari de la malversació” que, segons el seu parer, va perpetrar la junta de govern de l'Institut Català de Finances (ICF) quan va aprovar la concessió de l'aval de 5,4 milions d'euros per cobrir les fiances que el Tribunal de Comptes ha imposat a diversos alts càrrecs de la Gene-

ralitat. Es dona el cas que Cs ja ha presentat una altra denúncia a la fiscalia del Tribunal de Comptes i a la Fiscalia Superior de Catalunya per aquests mateixos fets. En totes, el partit sosté que aquesta operació a través de l'ICF és “un negoci jurídic formalitzat en frau de llei”, alhora que assegura que els directius de l'organisme que hi van votar a favor n'eren “plenament coneixedors”, per la qual cosa els acusa d'un delictes de malversació. A més,

assenyalen que el govern hauria comès un delictes de prevaricació “com a il·lícit medial necessari per a la comissió de la malversació” amb l'aprovació del decret de creació del fons de riscos “conscients de la seva il·legalitat”. El líder del partit a Catalunya, Carlos Carrión, ha assegurat que recorreran “a tots els instruments de l'estat de dret per evitar que es continuï malversant els diners de tots els catalans”.

OPINIÓ

Entre talibans i barruts

Mira que al llarg de la vida he conegut gent capaç de parlar molts idiomes. La periodista Isabel San Sebastián (segur que us sona) presumia de parlar-los de cinc en cinc en un famós debat televisiu on totes dues ens vàrem trobar defensant la llengua castellana a les escoles, ella perquè sí, jo perquè ni volent puc evitar tenir una visió bilingüe de la vida i del món. Cosa que no tothom té. La cara de la San Sebastián era un poema quan la vaig tallar en directe: “*Hablar cinco idiomas te puede convertir en políglota, Isabel, pero no te convierte en bilingüe.*”

Ser bilingüe és com tenir sis o set sentits, o com dominar la tercera i/o la quarta dimensió en un

món de pantalla plana. És veure i patir més enllà. Tots els monolingües, tots aquells que (ben legítimament) només fan ús emocional d'una sola llengua, i que en un món ideal podrien tenir la festa en pau amb els mutants lingüístics que en gestionem apassionadament dues (com a mínim), en el món actual són esclaus d'un dels dos dimonis que recorren el nostre desolador panorama polític: el talibanisme o la barra.

D'un cantó, ferocitats medievals com la de Plataforma per la Llengua, que pretén obligar fins i tot els xinesos a aprendre català a cops de falç. Per l'altra banda, defensors de la llengua castellana (i prou), però defensors tan friquis i tan de boquilla que a l'hora

Pablo Casado, líder del PP ■ EFE

de la veritat no els busquis per posar-hi el coll.

El PP és un partit fascinant, en aquest sentit. Seu era el primer

diputat que va gosar mai intervenir en castellà al ple del Parlament (es deia Julio Ariza), i una mica més i se'l mengen ells mateixos. No van mai a la comissió de Cultura. Em diuen que tampoc no ho feien quan tenien més diputats. A Galícia, el seu president Alberto Núñez Feijoo organitza congressos en gallec. No per res, sinó perquè creu que li dona vots. Pel mateix a València diuen que es parla valencià (no català), cosa que sens dubte s'ajusta a la literalitat de l'Estatut de per allà, però com demà passat a Argentina podrien posar per llei que ells parlen argentí i els veneçolans, bolivarià. I els filòlegs seguirien pixant-se de riure. Igual que quan senten Pablo Casado regalar una

llengua nova a totes i cadascuna de ses Illes, on segons ell es parla formenterenc, cabrerenc i suposo que també pablocasadenc, quan hi va ell. Visca Pablo Casado I, el Reconqueridor!

Quan la política no serveix la llengua, sinó que se serveix d'ella, ens podem trobar situacions molt estrambòtiques. Podem arribar a consensuar entre tots que els pops fumen o que els porcs volen. Ara bé: hi ha gent que cerca consensos amb serietat i amb absoluta fidelitat a la llengua i a totes les persones que la parlen. Aquesta gent solem ser bilingües i no solem ser del PSC ni del PP. I després hi ha qui el que té és, simplement, molta barra. Suposo que per això, al final del dia i de la nit, sempre quedem els mateixos per salvar-nos els uns als altres els mots. Per retornar-nos el nom de cada cosa. Sense fer el friqui i sense enganyar ningú. ■

Anna Grau
Diputada de Ciutadans

